

Dãy nhà trọ của bà tũ Thiêng trong xóm, bấy lâu nay vẫn nới tiêng, yên lành. Nhưng ngày đầu thuê phòng, bà tũ rất kén. Phải là vợ chồng thanh thản bà mới cho thuê. Vậy mà cách đây hơn tháng bà cho một đôi sinh viên thuê. Họ nhìn vợ chồng, vì hai gia đình không đồng ý cưới xin, nên họ tự ý đi với nhau. Bà tũ nhìn hai người gần gũi nhau như "Cặp đôi hoàn hảo" nên bà lo lắng, và đồng ý chấp nhận cho thuê.

Nhưng ngày đầu tiên, họ sống êm thắm. Tuy cách rửa chén bát, đến cách nói chuyện cũng như nhau. Mọi lần bà tũ cứ ý tò mò, xem họ sống bằng cách nào, họ báo với bà tũ cứ hai đầu làm công nhân cho xí nghiệp X, đã làm xí nghiệp phải đi đúng giờ, còn đồng này họ ngủ dậy sau tám giờ, và sinh hoạt, giờ giấc không ổn định. Thấy họ thoải mái chơi nhau đi, có khi người nào chơi đi một mình, và vợ gọi một người hai giờ khuya. Mọi lần vậy, xóm làng lo lắng lên, vì hai con chó nhà bên cạnh nhấc chân đi.

Nhà bên cạnh phản nản với bà tũ, bà tũ hứa sẽ góp ý với vợ chồng họ. Bà tũ đang chuần bị, làm công tác tiếp tế hàng với họ, bắt thành lính, hai giờ sáng có tiếng khóc, và tiếng than vãn của vợ phát ra từ căn phòng của họ: *"Tháng nào ba mẹ cũng gọi tôi cho, để ăn học, bây giờ đi vô tận nhà, tôi cần ăn, tôi thêm tôi tay trái học nữa chứ".* Rồi có tiếng

người chơi đáp trả sau đó:

"Tôi có khác gì cô đâu, ba mẹ tôi cũng gọi tôi cho tôi hàng tháng, tôi cũng báo học rồi còn gì?".

Hóa ra vậy.

